

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5 (senare artikel 10) i fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen (nu artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt) genom att inte ha lämnat kompensation för den förlust av egna medel som skulle ha fastställts enligt artikel 2, 6, 10, 11 och 17 i förordning nr 1552/1989 ⁽¹⁾ (nu artikel 2, 6, 10, 11 och 17 i förordning nr 1150/2000 ⁽²⁾) och som ställts till förfogande av unionens budget, eftersom det inte utfärdades ett varucertifikat EUR 1, varvid Konungariket Nederländerna åsidosatte rådets beslut 91/482/EEG ⁽³⁾ och artikel 12.6 i bilaga II till detta beslut avseende import av mjölkprodukter och ris från Curacao åren 1997–2000 samt artikel 35.1 i rådets beslut 2001/822 ⁽⁴⁾ och artikel 15.4 i detta beslut och bilaga III till beslutet avseende import av grovvalsade och finvalsade gryn från Aruba åren 2002–2003, och
- förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tullmyndigheterna i Curacao och Aruba, som är två utomeuropeiska länder inom Konungariket Nederländerna, utfärdade felaktigt ursprungscertifikat EUR. 1 för mjölkpulver, ris samt grovvalsade och finvalsade gryn. Det är ostridigt att villkoren i relevanta beslut om utomeuropeiska länders och territoriers associering med Europeiska ekonomiska gemenskapen för att åtnjuta förmånsbehandling inte var uppfyllda. Felaktigheterna avseende certifikaten medförde ett bortfall av unionens egna medel på 18 192 641,95 euro på grund av administrativa fel i Curacao och på 298 080 euro på grund av administrativa fel i Aruba.

Kommissionen anser att Nederländerna, i egenskap av medlemsstat, enligt EU-rätten bär ansvaret för detta bortfall av egna medel, som orsakats av dessa två riksdelar, och att Nederländerna enligt sin skyldighet till lojalt samarbete ska ställa motsvarande belopp (jämt ränta) för icke-fastställd och icke-uttagen tull och andra skatter och avgifter till förfogande för unionens budget.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89 av den 29 maj 1989 om genomförande av beslut 88/376/EEG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 155, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 4, s. 41)

⁽²⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 130, 2000, s. 1).

⁽³⁾ Rådets beslut 91/482/EEG av den 25 juli 1991 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 263, 1991, s. 1; svensk specialutgåva, område, volym, s.)

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen (ULT-beslutet) (EUT L 134, 2001, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Österrike) den 3 juli 2017 – Martin Leitner mot Landespolizeidirektion Tirol

(Mål C-396/17)

(2017/C 347/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Martin Leitner

Motpart: Landespolizeidirektion Tirol

Tolkningsfrågor

- 1.1. Ska unionsrätten, särskilt artiklarna 1, 2 och 6 i direktiv 2000/78/EG⁽¹⁾, jämförda med artikel 21 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, i vilken det för att undanröja en diskriminering av redan anställda tjänstemän föreskrivs en övergångsbestämmelse, enligt vilken omplaceringen från det tidigare tvåårssystemet till ett nytt tvåårssystem (som är slutet och icke-diskriminerande för nyanställda) sker på grundval av ett "övergångsbelopp", som visserligen beräknas i pengar, men som ändå motsvarar en bestämd placering i löneklass, som konkret kan fastställas, och därmed innebär att åldersdiskrimineringen av redan anställda tjänstemän oförminskat fortgår?
- 1.2. Ska unionsrätten, särskilt artikel 17 i direktiv 2000/78/EG och artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, som förhindrar redan anställda tjänstemän från att – i enlighet med den tolkning av artiklarna 9 och 16 i direktiv 2000/78 som gjordes i Europeiska unionens domstols dom av den 11 november 2014, Schmitzer, C-530/13 – med åberopande av artikel 2 i direktiv 2000/78 få sin löneklass fastställd före övergången till det nya systemet, eftersom de relevanta bestämmelserna med retroaktiv verkan från den ursprungliga lagstiftningens ikraftträdande förklarats inte längre vara tillämpliga och det särskilt utesluts att anställningsperioder före 18 års ålder kan beaktas?
- 1.3. Om fråga 1.2 besvaras jakande:

Innebär unionsrättens företrädare, som fastställts i domen av den 22 november 2005, Mangold, C-144/04, och andra domar, att de bestämmelser som gällde för tjänstemän som redan var anställda vid tiden för övergången, vilka upphävdes med retroaktiv verkan, ska fortsätta att gälla, så att dessa tjänstemän med retroaktiv verkan utan diskriminering kan inplaceras i det gamla systemet och därmed utan diskriminering överförs till det nya systemet?

- 1.4. Ska unionsrätten, särskilt artiklarna 1, 3 och 6 i direktiv 2000/78/EG jämförda med artiklarna 21 och 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, som endast genom en förklaring undanröjer en tidigare åldersdiskriminering (vad gäller beaktande av anställningsperioder som fullgjorts före 18 års ålder), i vilken det fastställs att de anställningsperioder som omfattades av diskrimineringen och faktiskt fullgjordes, med retroaktiv verkan inte längre ska betraktas som en diskriminering, trots att diskrimineringen rent faktiskt fortfarande har samma verkan?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, 2000, s. 16, och rättelse EGT L 2, 2001, s. 42).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Nürnberg (Tyskland) den 10 juli 2017 –
Andreas Fabri och Elisabeth Mathes mot Sun Express Deutschland GmbH**

(Mål C-418/17)

(2017/C 347/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Nürnberg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Andreas Fabri, Elisabeth Mathes

Svarande: Sun Express Deutschland GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattas en ombokning till en annan flygning av artikel 4.3 i förordningen⁽¹⁾?

För det fall den första frågan besvaras jakande: